

lutionaire Forhold som de, hvormunder man i 1848 decreterede Slesvigs Indlemmelse i det tydske Forbund. Hvorvidt jeg nu maatte have gjort Uret i at henlede Opmærksomheden paa den Deel af Sagen, skal jeg overlade til Andres Dom; jeg troer, at dette er en Smags- sag; men det skulde glæde mig, hvis det for Ministeriets Bedkommende var usnødent at henlede Opmærksomheden paa den Side, og navnlig tør jeg billigviis vente den høitærede Premierministers Tilgivelse; thi han vil erindre i en tidligere Tid selv at have brugt Uttringer om Hertugdømmernes Forhold, som ikke ere saa aldeles beroligende med Hensyn til det Forhold, der her af mig er bragt paa Bane.

Tscherning: Jeg troer ikke, at vi noget Dieblit bør lade staae utmodsaagt noget som helst Tyvlsmaal om; at jo Kongen af Danmark, som Monarch i den danske Stat, maa have fuld Ret til at gjøre sine Krav gjældende paa Holsteen, i Henhold til den bestaaende Forfatning, uden mindste Hensyn til den Forbindelse, hvori Holsteen staaer til det tydske Forbund (En Stemme: Derfom han har Magt dertil!). Det ærede Medlem siger: Derfom han har Magt dertil. Ja, det er ganske vist, at der, hvor man ikke har Magt, der sætter man Retten tilside; men vi kunne ikke her spørge om Magten, men om Retten, og der kan ikke fra Holsteens Side være nogen lovlig Berettigelse til at føre den Art Prægravations- spørgsmaal for det tydske Forbund, som her har været Tale om. Skulde nogen som helst Overskridelse af Regjeringen føre dertil, at det tydske Forbund ogsaa overskrider sin Ret i saa Henseende, saa er derved Dieblirket betegnet, da det maa staae klart for Alverden, at det danske Monarchie ikke kan organiseres som en Heelstat, saaledes som vi nu haabe det kan skee; da vil Dieblirket være kommet; men nu at opstille Hypotheser, der gaar ud over den nærværende Retstilstand, det er Veien til at fremkalde For- dringer og Tanter, som maaskee ellers aldrig vilde opstaae. Vi maae protestere imod, at der existerer en saadan Ret. Den danske Monarch maa have sit fulde Herredømme

i Holsteen og udenfor Holsteens Grændser, naar han opfylder sine Forbundspligter. Der er i Forbundsforhandlingerne og i Forbundsbestemmelserne taget ganske særlige Hensyn til de Stater, som paa eengang ere i og udenfor Forbundet. Det er en vanskelig Stilling; men den er tilstede, og den er ikke alene tilstede for os, den er ogsaa tilstede for andre Stater, og den eksisterer for Stater, der ikke ere meget større end Danmark, navnlig for Holland. Saaledes som de andre Stater forholde sig i denne Sag, ville vi indtil videre være nødte til at forholde os, og vi kunne ikke betragte nogen anden Veien, og allermindst kunne vi gjøre det i dette Dieblit.

Hasle: Der er faldet nogle Uttringer i Salen, som syntes at antyde, at de, der ville stemme mod dette Forslag, derved lagde for Dagen, at de ikke for Alvor meente at ville fremme Fællesforfatningen. Det er Uttringer, mod hvilke jeg for mit Bedkommende maa protestere; thi jeg har stemt for Grundlovsforandringen, og det er ogsaa min alvorlige Afgt, paa enhver Maade, der staaer i min Magt, at fremme Fællesforfatningen; men desuagtet troer jeg, at jeg meget godt kan stemme mod det nu foreliggende Forslag. Jeg troer ikke, at man med Rette skal kunne sige, at vi modarbejde Fællesforfatningen, fordi vi i dette Tilfælde vægre os mod, at Holsteens og Lauenborgs særlige Anliggender sammenblandes med vore. Der er sagt af en æret Taler, at han i det Hele taget var enig med os, som vilde stemme mod dette Endringsforslag, men at han meget bevægedes til at stemme for det paa Grund af Regjeringens Optraeden i denne Sag. Jeg paaafkøner sandelig Regjeringens Optraeden i denne Sag, og jeg erkjender det for at være en seldsom men constitutionel Fremgangsmaade af Regjeringen, men netop paa Grund af den Maade, hvorpaa Regjeringen er optraadt her i Salen med dette Forslag, og paa Grund af den Maade, hvorpaa Forslaget er fælet, troer jeg, at Ingen kan antage, at Nogen af os vil vise Mistillid mod Regjeringen ved at stemme mod Forslaget.